

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedjeljak</i> 25. prosinca BOŽIĆ	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + pop Mate Pavlič; vlč. dr. Milan Bogović; Nikola Luketić; Ivan Pavlič; Stjepan i Zora i ob. Pavlič Bencini; Ivan, Marija, Milan i ob. Juričić; ob. Drašković; Nikola, Anka i Mira Jančić; Vlade i Marica Špehar; Zdravko i Đurda Špehar; Dragan Gašparović.
<i>Utorak</i> 26. prosinca STIPANJA	10 SVETIŠTE: + Stjepan Prebeg; Kate Celiščak; Denis i Dinko Franjković; ob. Bertović; ob. Rupčić; ob. Puškarić; Marko Roko Amić; Stjepan i Ana Udorović; Marica Cindrić; Branko Božičević; Stjepan Ilovača. 12 CEROVNIK: + Ivan Sabljak; Stipe, Roža, Sandra i ob. Poljak; Vera i Zvonko Turkalj. 16 SKRADNIK: Misa za narod
<i>Sri 27. prosinca</i> IVANJA	12 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: + Mane Vuković (30. dan); Ivan Cindrić; Ivan i ob. Vidoš; Ivan i Ivica Gračanin
<i>Čet 28. prosinca</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Pet 29. prosinca</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Sub 30. prosinca</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>31. prosinca</i> SILVESTROVO	10 SVETIŠTE: Misa za narod - zahvalnica 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić
<i>Pon 1. siječnja</i> Marija Bogorodica	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al)

Sv. Obitelj

- ZORNICE** – hvala sudjelovateljima na duhovnoj pripremi za Božić na zornicama.
- ČETVRTU ADVENTSKU SVIJEĆU** – palili su ŽUDIJE, članovi DVD-a Oštarije.
- POLNOĆKE** slavimo na **Cerovniku** (20 h) te u **Svetištu** (22.30 h). Na sam **BOŽIĆ** slavimo misu u **Svetištu** (10 h), te na **Cerovniku** (12 h). Na **STIPANJU** mise slavimo u **Svetištu** (10 h); **Cerovniku** (12 h); u **Skradniku** (16 h) i **Vojnovcu** na Ivanju (12 h).
- ČEPOVI** – pristižu svima razne pohvale i usmeno i pismeno. **Skupljamo dalje...**
- KIČENJE crkava i kapela** obavljeno je na vrijeme ponajprije uz trud i napor naših mežnara i mežnarica te svih ljudi dobre volje koji su priskočili u pomoć. Hvala im...
- ZAMJENA LAMPICA** – u Svetištu učinila je firma „Udiković“ iz Ogulina, a LED lampice kako za Cerovnik tako i za Oštarije donirao je Vinko Pavlič iz Zagreba.
- LUSTER za kor na Cerovniku** kao i dva rasvjetna tijela u obliku svijeće darovali su Josip i Ljubica Luketić iz Zagarja.

8. OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

9. BLAGOSLOV OBITELJI - Župa Cerovnik od Filijale Vojnovac:

Srijeda, 27. prosinca	Vojnovac, Vainvrh i Poljaki
Četvrtak, 28. prosinca	Trojvrh, Pavlići, Tomići i Špehari
Petak, 29. prosinca	Luketići, Sabaljska Draga i Cindrići
Subota, 30. prosinca	Magdići, Kolići, Belobrajdići i Kirasići

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

24. prosinca 2017. • 4. došašća • God. VIII. • br. 52 (382)

Založiti se za temeljne vrijednote obrazovanja i obitelji (2. dio)

Poruka biskupa HBK o školskom obrazovanju i "Istanbulska konvencija"

3. 'Istanbulska konvencija' - Bilo koji oblik nasilja nad ljudima, usmjeren protiv žena, djece ili muškaraca, kršćanima je neprihvatljiv i suprotan je Kristovu učenju i crkvenom nauku. Osim toga, obiteljsko nasilje nije samo privatna stvar, nego i veliki društveni problem, zlo o kojemu moramo javno govoriti i učiniti sve da bi ono bilo iskorijenjeno. Na osobit se način svi trebamo založiti za suzbijanje diskriminiranja žena, za uređivanje zakonskih propisa i za učinkovito djelovanje mjerodavnih tijela da nasilje bude spriječeno, a ako se ono dogodi, da se žrtvama osigura pomoć i zaštita. S toga stajališta treba pozdraviti namjere, prijedloge i dokumente koji očituju obvezu države da štiti od nasilja i da zaštiti žrtve.

U *Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji*, nalaze se takvi i drugi naglasci koje treba promicati, uočavajući da se problemu obiteljskoga nasilja u tome dokumentu ne pristupa samo s gledišta kaznenoga prava i progona, nego i s gledišta preventivnoga postupanja. Vidljivo je da postoje i opravdane odredbe koje obvezuju države potpisnice da osiguraju uvjete i sredstva za edukaciju odgovarajućih služba te one koje nalažu osnivanje većega broja skloništa za žrtve, kao i pokretanje promidžbe protiv nasilja u obitelji.

Ipak, dužnost nam je upozoriti i na to da, zbog težine i višeslojnosti problema – jer su žrtve obiteljskoga nasilja najčešće žene i djeca – pitanje zaštite posebno ranjivih skupina ne smije biti podložno nikakvim ideologijama. U tome smislu, izražavamo zabrinutost što se u tako važnome međunarodnom dokumentu (u čl. 3.) pojavljuju neprihvatljive definicije, prema kojima bi trebalo poimati 'obitelj', 'rod' i 'rodno nasilje'. Očito je da u Konvenciji navedena definicija 'roda' odudara od uvriježenoga shvaćanja da je rod identičan spolu i može biti muški ili ženski. Biti žena ili biti muškarac način je postojanja, a ne tek puki "atribut" ljudskoga bića. U svojoj poruci *Muško i žensko stvori ih!* (2014.) jasno smo naglasili da kršćanska antropologija u muškarcu i ženi prepoznaje njihovu različitost, ali i među upućenost, nadopunjavanje koje je neodvojivo od njihove naravi. Spol i rod usko su i neodvojivo povezani, iznutra međuovisni, moglo bi se reći – dva su lica jedne te iste "ljudske" stvarnosti. Muško i žensko, kako ih je Bog zamislio i stvorio, dva su jednakovrijedna spola, zbog toga i jednakopravna roda, a različitost muškarca i žene nije zaprjeka, već poseban put ostvarenja bračnoga i obiteljskoga zajedništva.

Nasuprot takvom, duboko utemeljenomu shvaćanju, u Konvenciji se ističe da rod „**označava društveno oblikovane uloge, ponašanja, aktivnosti i osobine koje određeno društvo smatra prikladnima za žene i muškarce**” (čl. 3 c). Tim određenjem roda Konvencija čini određeni odmak od tradicionalnoga poimanja rodnih uloga koje se u određenoj kulturi oblikuju na temelju spola. To još više dolazi do izražaja, kada se naglašavaju mjere za zaštitu prava žrtava, „bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što su: spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnim manjinama, imovinsko stanje, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, dob, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, migrantski, izbjeglički ili drugi status” (čl. 4. st. 3.). Očito je da se u Konvenciji, osobito navodeći pojam 'rodni identitet', razlikuje (i razdvaja) spol od roda te se 'rod' poima kao društveni konstrukt, vrlo promjenjiv i načelno neovisan od biološke stvarnosti spola. Osim toga, mišljenja smo da je potpuno pogriješno uzroke nasilja u nekome društvu svesti samo na tzv. rodnu uvjetovanost. To je vrlo pojednostavljeno gledanje koje zanemaruje niz drugih uzroka.

Naša zabrinutost tim je veća što Konvencija, nakon ratifikacije, postaje dijelom pravnoga poretka na području njezine primjene te ostaje nejasno koji bi bio doseg tih definicija. Osobito ostaje nejasno tko će tumačiti pojmove „**rodni identitet**”, i „**nestereotipne rodne uloge**”, kao i obvezu država potpisnica da, kada je to primjereno, poduzmu potrebne korake „kako bi nastavne materijale o pitanjima kao što su: ravnopravnost žena i muškaraca, nestereotipne rodne uloge, uzajamno poštovanje, nenasilno rješavanje sukoba u osobnim odnosima, rodno utemeljeno nasilje nad ženama i pravo na osobni integritet, prilagođeno razvojnim sposobnostima učenika, uključile u redovni nastavni plan i program i na svim razinama obrazovanja” (čl. 14.). Smatramo da se na taj način oduzima pravo roditeljima na odgoj djece u skladu s vlastitim kršćanskim uvjerenjima, a vjerskim zajednicama pravo da poučavaju u skladu sa svojim učenjem. Konvencija tako dovodi u pitanje pravo na vjersku slobodu, koja je jedno od temeljnih ljudskih prava u svakome demokratskom društvu.

Želimo istaknuti i vrlo problematičan tekst Konvencije koji predviđa da će države potpisnice „poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da pravila povjerljivosti koja su unutarnjim pravom nametnuta određenim stručnim osobama ne predstavljaju prepreku za mogućnost prijavljivanja, pod odgovarajućim uvjetima, nadležnim organizacijama ili tijelima ako imaju opravdanoga razloga vjerovati da je počinjeno teško djelo nasilja obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije i da se mogu očekivati daljnja teška djela nasilja” (čl. 28.). Mišljenja smo da, unatoč svim poteškoćama, zaštita žrtve ne smije zahtijevati izravnu povredu profesionalne tajne, jer to otvara širok prostor nepovjerenju prema osobama koje rade sa žrtvama obiteljskoga nasilja, a osobito prema obiteljskim savjetnicima i terapeutima te vjerskim službenicima.

Za katoličke svećenike to je dodatno neprihvatljivo, jer Konvencija na taj način izravno zadire u područje ispovjedne tajne i krši temeljna prava vjerske slobode, osobito zajamčena međunarodnim Ugovorom između Republike Hrvatske i Svete Stolice. Slobodni smo podsjetiti da odredbe Konvencije o profesionalnoj tajni, a time i ispovjednoj, ne mogu dovesti u pitanje odredbe međunarodnoga prava i drugih propisa kojima se jamči nepovrjedivost ispovjedne tajne, odnosno prema kojima su ispovjednici izuzeti od obveze da moraju prijaviti kaznena djela koja se progone po službenoj dužnosti, ako su za njih doznali tijekom obnašanja svoje službe. To, uostalom, priznaje i

sama Konvencija, kada na drugome mjestu ističe da ona „ne utječe na obveze koje proizlaze iz drugih međunarodnih instrumenata” (čl. 71.) te tako protuslovi samoj sebi i dodatno otkriva svoju nedorečenost.

Ne možemo se stoga oteti dojmu da se potihlo, nedovoljno pojašnjenim pojmovima, na mala vrata uvodi rodna ideologija u naše društvo. Konvencija, naime, na prikriven način, uvodi novo poimanje ljudske spolnosti koje zadire u sam ustroj osobe. Prema onome što zastupa rodna ideologija, muški i ženski rod više nije utemeljen na biološkom spolu, nego se razvija unutar određenoga društvenog konteksta te kao takav podliježe različitim socijalnim i drugim utjecajima te dva roda, muški i ženski, nisu više čovjeku prirodno urođeni, već su mu na neki način nametnuti. U tom smislu, ne zanemarujući činjenicu „da na oblikovanje našeg bića, bilo muškog bilo ženskog, nemaju utjecaj samo biološki ili genetski čimbenici, nego također mnogi elementi vezani uz temperament, obiteljsku povijest, kulturu, proživljena iskustva, stečeno obrazovanje” (AL 286) kao i druge okolnosti koje iziskuju napor prilagodbe, želimo još jedanput naglasiti „da ne možemo odvajati ono što je muško i ono što je žensko iz Božjeg djela stvaranja, koje prethodi svim našim odlukama i iskustvima i gdje postoje biološki elementi koje je nemoguće ignorirati”. S druge strane, svjesni smo i da se previše krut pristup zdravoj „razmjeni” poslova može pretvoriti u pretjerano naglašavanje muškosti i ženskosti koje onemogućava ravnopravnost spolova, a djecu i mlade ne odgaja za istinsku uzajamnost koja je utkana u stvarne okolnosti bračnog života.

Pozivamo stoga da se o ratifikaciji te Konvencije otvori javna rasprava u hrvatskome društvu te da se u otvorenome razgovoru razmotre sve nedoumice koje ona ostavlja, kako bi se izbjegle dugoročne štetne posljedice, osobito u zakonodavnome i obrazovnome sustavu te time i posljedice za cjelokupno hrvatsko društvo. Uostalom, nositelji javnih vlasti, i bez ratifikacije Istanbulske konvencije u

Hrvatskome saboru, pozvani su u nacionalno zakonodavstvo ugraditi najviše standarde zaštite od obiteljskoga nasilja i nasilja prema ženama i djeci te osigurati učinkovitu prevenciju promičući jednakost ljudskoga dostojanstva žena i muškaraca. Nadamo se da će se ova naša razmišljanja primiti u duhu dobronamjernosti kojim su pisana te potaknuti sve ljude otvorene istini, kojima je stalo do naše domovine, na kritičko preispitivanje prijedloga o poboljšavanju sustava obrazovanja, o zakonskim odredbama koje se tiču obitelji kao i o *Konvenciji Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji*. Moleći snagu Duha Svetoga onima koji o tim važnim pitanjima odlučuju, na sve zazivamo Božji blagoslov.

Hrvatski biskupi

U Zagrebu, 30. studenoga 2017., na blagdan sv. Andrije, apostola

